

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.173 van 27 oktober 1999
in de zaak A. 84.770/X-9003.**

In zake : Johan HINDRYCKX,
wonende te 8460 OUDENBURG,
Zeeweg 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Johan HINDRYCKX op 17 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 29 april 1999 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende verwerping van zijn beroep tegen de beslissing van 17 september 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen tot weigering van de regularisatievergunning voor het verbouwen van een woning op een perceel gelegen te Oudenburg, aan de Zeeweg, kadastraal bekend Sectie B, nrs. 513a en 514b;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 10 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 september 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. GAILLIAERT die, loco Advocaat D. VANDERVENNET verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat M. BRUGGEMAN die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat betreft de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gestelde voorwaarde, dat verzoeker doet gelden dat hij niet alleen financieel, maar ook strafrechtelijk in een zeer precare situatie dreigt te verkeren, dat, aangezien hij woonachtig is in kwestieuze woning, ook een ernstige sociaal nadelige evolutie te vrezen valt en dat zijn financiële draagkracht geenszins van die aard is dat hij een nieuw perceel grond zou kunnen aankopen en daarop een woning bouwen;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het nadeel dient te worden toegeschreven aan het "eigengereid handelen" van verzoeker en dat geen van de aangevoerde nadelen wordt bewezen of aan de hand van concrete elementen aannemelijk wordt gemaakt;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat verzoeker is overgegaan tot het uitvoeren van verbouwwerken zonder in het bezit te zijn van de door artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, vereiste voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning; dat het nadeel niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat het integendeel, zoals de verwerende partij terecht opwerpt, moet worden toegeschreven aan het eigengereid handelen van verzoeker; dat dergelijk nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gestelde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig oktober 1900 negenennegentig, door :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.